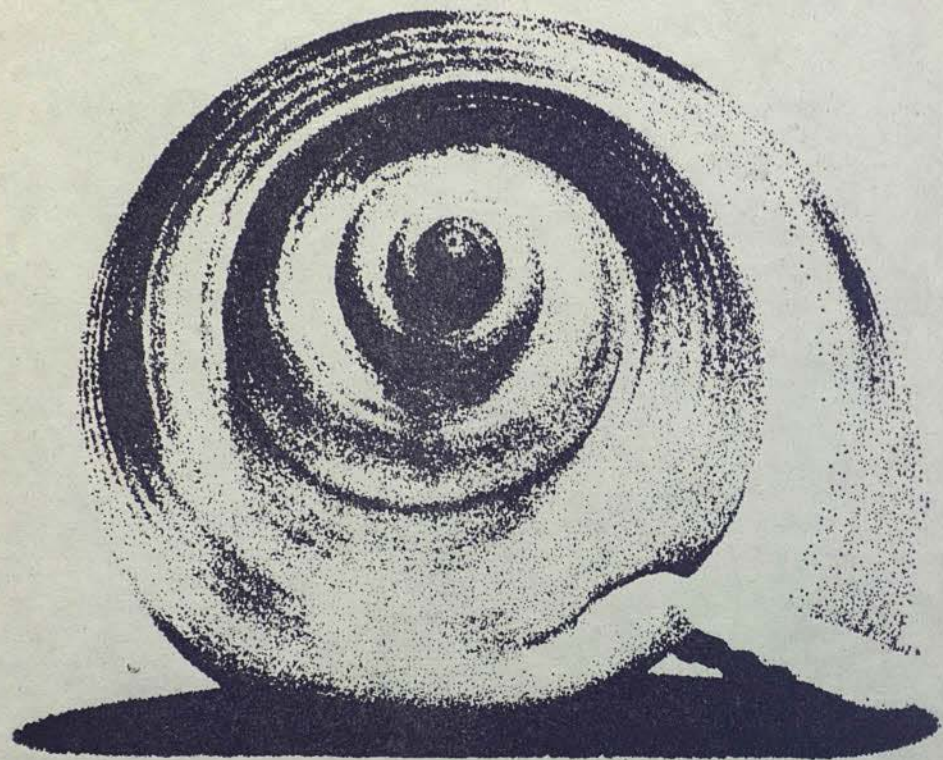

Reproducció natural
del so

VIETA

VIETA AUDIO ELECTRONICA S.A.

EN PLENA TEMPORADA OPERÍSTICA

L'esforç regular i continuat per a oferir al públic uns cicles operístics en què es compaginin equilibradament les pàgines més significatives de les especialitats que el gènere ofereix (òpera clàssica, verisme, el quadre històric, els corrents moderns, etc.) planteja anualment el problema de si l'òpera és una institució cultural viva, dintre de la societat d'avui, o de si la seva supervivència entre nosaltres és un miratge provocat pel prestigi que tingué en el pretèrit.

La qüestió fonamental pot formular-se en els següents termes: ¿Podria mantenir-se l'espectacle operístic només amb obres del repertori contemporani? Si a la cartellera operística li treiem l'epígraf del romanticisme i del classicisme, ¿subsistiria dintre de la societat actual?

És molt difícil de contestar amb precisió els precedents interrogants en no disposar d'unes dades estadístiques del nombre de representacions assignades a cada especialitat. De totes formes, no estimo massa arriscat d'afirmar que si a l'univers líric d'avui li restem la participació tradicional (clàssica, romàntica i nacionalista) ens trobaríem literalment sense espectacle, perquè les obres actuals més qualificades no han aconseguit crear una consciència operística. L'òpera moderna no ha trobat la seva fórmula real i natural de subsistència, i per això, per a poder existir, s'ha de recolzar forçosament en els triomfs aconseguits per l'òpera tradicional. En aquest sentit no deixa de ser curiós el fet que amb el teatre, l'espectacle més afí amb l'òpera, el fenomen de vinculació amb el públic sigui exactament invers. Mentre observem que el teatre modern se'n ofereix cada dia amb una renovada vitalitat, constatem la necessitat d'ajudes i de subvencions per a mantenir a l'escena les obres del teatre clàssic.

No és possible detallar aquí les causes d'aquesta inversió d'actituds, però cal no oblidar que l'atractiu de la veu (i del bel canto) ha captivat i determinat de forma tan decisiva l'audiència operística, que quan ha mancat en la seva funció rectora ha motivat en part el desinflament de l'afecció.

Ara, entre nosaltres l'interès per l'òpera en general, ha experimentat un sensible increment al qual no és aliè el cantó social que l'espectacle porta aparellat. Però la regularitat i qualitat dels programes del Liceu i la presència de les figures estelars del món líric, han desvetllat una nova curiositat per aquest gènere en el qual l'estil del passat cobra cada vegada nova vigència. Si Strawinsky amb *The Rake's progress* ens fa una cabriola retrospectiva, l'actualització de *Carmen* de Bizet, de Mefistòfeles de Boito, de Turandot de Puccini, de *La Traviata* i *Otello* de Verdi, el sensacional repertori previst per Norma de Bellini (Montserrat Caballé, Fiorenza Cossotto, Mario del Mónaco, G. di Stefano) a més de les representacions wagnerianes, russes o mozartianes, ens permet de creure que en l'òpera, amb la seva radical i directa intencionalitat expressiva, es repeteix a l'infinit el miracle de la constant projecció del passat en el present, gràcies al poder vivificador de la música.

MANUEL VALLS

ORFEÓ CATALÀ

■ El dia 7 de desembre es complí el vint-i-vuitè aniversari de la mort del fundador i primer director de l'Orfeó, Lluís Millet. Amb aquest motiu, el dissabte dia 6 se celebrà a l'església de Sant Felip Neri — amb la qual tanta vinculació tingué el mestre Millet — una missa en sufragi de la seva ànima i de la de tots els mestres traspasats.

A la nit, i a la Sala del Palau de la Música Catalana, tingué lloc una vetllada íntima. Josep M. Garcia Estragués parlà sobre «El mestre Lluís Millet vist per un cantaire», bella dissertació que ens mostrà la faceta íntima del fundador de l'Orfeó en els assaigs i el treball constant amb el cor, l'afecte paternal que sentia pels cantaires i la devoció amb què aquests hi corresponien.

La Secció Infantil de l'Orfeó, dirigida per J. López Esparbé, interpretà diverses cançons amb molta correcció, evidenciant — en aquesta nova actuació — els notables progressos i avenços que realitzen.

La sessió finalitzà amb l'actuació conjunta de cantaires i ex-cantaires sota la direcció del mestre Lluís M. Millet.

Solistes de l'ORATORI DE NADAL

BENJAMIN LUXON, baix

Benjamin Luxon nasqué a Cornisham l'any 1937. Cursà estudis de Música i d'Educació Física i es graduà de professor en aquestes matèries. Durant tot aquest temps, s'interessà cada vegada més pel cant, i va començar a estudiar-lo al Guilhall School de Música i Drama amb el professor Walter Brunner. Completà els estudis com a alumne lliure, i guanyà la medalla d'or per a cantants. Ha assolit un considerable èxit a Alemanya com a cantant de «lieder», i l'any 1965 fou el guanyador en el Festival Internacional de Música de Munic, la qual cosa li valgué una gran difusió a través de les emissores de Baviera i del Sud d'Alemanya, i un gran nombre de recitals, dels quals destaquen la representació de Dichterliebe, de Schumann, invitat per Ràdio Sud d'Alemanya i que tingué lloc al Ludwigsburger Schloss.

Benjamin Luxon ha participat també en els Festivals de Música més importants, com són els d'Edimburg, l'English Bach Festival, el Lakeside Festival, el Dartington Hall i el City London Festival.

Benjamin Luxon és ja conegut del públic de Barcelona per haver col·laborat amb l'Orfeó Català en el memorable «Concert de Quaresma» de l'any 1968 on interpretà la Cantata núm. 56, de J. S. Bach.

ORFEÓ CATALÀ

Director: LLUÍS M.ª MILLET

Subdirector: ADOLF CABANÉ

ORATORI DE NADAL

de J. S. BACH

Primera audició íntegra a Espanya

ORFEÓ CATALÀ

URSULA BUCKEL, soprano

MERIEL DICKINSON, contralt

WILFRID JOCHIMS, tenor

BENJAMIN LUXON, baix

Solistes instrumentals

ORQUESTRA CIUTAT DE BARCELONA

Direcció:

LLUIS M.ª MILLET

TRES EXTRAORDINARIES AUDICIONS

Dilluns, dia 22 de desembre de 1969, a les 21 h.

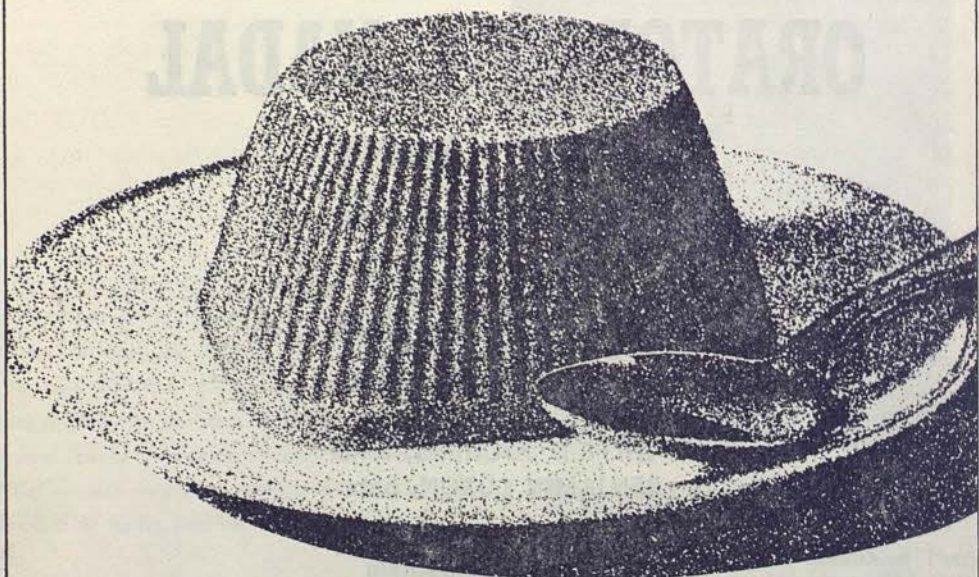
Divendres, dia 26 de desembre de 1969, a les 17.30 h.

Dijous, dia 1 de gener de 1970, a les 17.30 h.

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

Venda de localitats a les taquilles del Palau de la Música Catalana
Descomptes especials als socis de l'Orfeó Català

DANY es... DANY

NUEVO Y ORIGINAL PRODUCTO DE

¡pruébelo !

Chocolate

Caramelo

Grand Marnier.

CRISI MUSICAL A BARCELONA?

J. A. MARAGALL, president de l'Orfeó Català i vice-president de la Comissió Delegada del Patronat de l'Orquestra Ciutat de Barcelona

No es pot parlar de crisi musical quan el nombre i l'interès dels concerts va creixent. Jo entendria per crisi un retrocés d'iniciatives. El que crec que realment existeix és una crisi de públic.

El nombre d'assistents és proporcionalment petit; hi ha limitacions físiques i econòmiques. Un mateix públic no pot fàcilment assistir, per exemple, a vint concerts en un mateix mes.

Quant a les limitacions econòmiques, cal pensar que la vida musical ha de ser protegida — directament o indirectament — per l'Estat o pel Municipi. Aquí només ho és un Festival i una Orquestra; però la vida musical és molt més àmplia i no té cap protecció. Els preus

per als concerts a Barcelona (no protegits), són dues o tres vegades més alts que a Madrid (protegits).

Què cal fer? Canvi d'horaris? Més espai entre concert i concert? Cicles prèviament concebuts? Millor repartiment dels esforços durant tota la temporada? Programació ordenada entre els promotors? Obtenir l'ajuda de l'Estat i de les Corporacions per tota la vida musical barcelonina?

Tot això que semblen aspectes secundaris, crec que són essencials. Tots plegats ens hem d'esforçar a no esmicolar les temporades de concert.

- Al Servei d'Informació del vestíbul trobarà exemplars de l'enquesta. Conegui-la i faci-la conèixer! Contesti-la! Necessitem la col·laboració de tots!
- En les bústies instal·lades a les Sales de descans i al vestíbul del Palau de la Música podrà dipositar la seva resposta!

EL MODERNISME A SITGES

A mesura que en podem parlar com si fos un temps molt antic, el Modernisme es torna una història coherent i documentada, de la qual s'esborren els detalls pintorescos per enaltir la veritable significació que els donà vida. Així és l'assaig **El Modernisme a Sitges**, de Ramon Planes, sitgetà de tradició i de noble executòria en la literatura. El Modernisme es ceneix a la vila blanca, on es desplega bona part de l'activitat de Santiago Rossinyol així que hi trasllada els seus ferros i hi inicia les famoses festes modernistes; i homenatjà el Greco, repetidament; però l'assaig es ceneix després, quan l'ímpetu modernista minva, a l'obra del pintor famós que es doblà de literat i triomfà plenament en el seu teatre. En Ramon Planes ha sabut veure l'home. De segur que el recorda de prop, quan ell era jove i regia, a Sitges mateix, la revista de «L'Amic de les Arts». Aleshores Rossinyol ja havia esdevingut «el genial solitari», i tornava a Sitges ple de nostàlgies a reposar de les seves corregudes pel món. L'homenatge que hi rebia, el 1913, organitzat pels sitgetans amb el concurs dels barcelonins, que es movia en un to patriòtic; i el de la generació immediata, seguint la iniciativa de J. M. de Sagarra, de Barcelona estant, i recollida tot seguit pel jovent intel·lectual de Sitges, es convertia en l'homenatge dels escriptors i artistes catalans, adhesió col·lectiva al vell artista arborat i ge-

nerós. Una qualitat innegable al llibre de Ramon Planes és l'enlairament humà, artístic, cívica, que ha sabut imprimir al seu personatge, cenyint-se a la documentació, talment que pot negligir les cèlebres anècdotes i facècies que el presenten, potser amb una semblant veracitat, però empallideixen la resplendor de la figura. I fins li ha tornat el cognom a la correcta grafia catalana (en lloc de **Rusiñol**, com solia escriure), després d'unes vacil·lacions que en Planes explica i justifica. Recordem que Fabra, amic de Rossinyol, autor de la traducció de **La intrusa** de Meterlink, representada a la Segona Festa Modernista de Sitges, esmentà el cognom Rossinyol en una conversa filològica (núm. 359) i es mostra tolerant amb els qui escriuen llur cognom deformat, tot considerant que l'hora de **desarcaïtzar** l'ortografia dels cognoms encara és lluny. Per a aquest artista ja és arribada: L'exemple i el testimoni de Ramon Planes bé deurà ésser seguit.

Ens hem allunyat, perquè els darrers temps de Rossinyol, passat el Modernisme, ens duïen altres consideracions. Però aquells homenatges foren una evocació vivíssima del temps que el pintor i els seus amics instauraren. No pas tots sols en la pintura: es feien seguir de tot l'ambient artístic. Els literats i els músics, i la renovació, ja menys wagneriana, arribà justament en aquella Segona Festa en què hom executà

un Quintet de Cèsar Franck. Per Sitges passaren els anys immediats Vincent d'Indy, Chausson Gillet, Argenot i Granados. El gran violinista Isaye tocà una fantasia de Max Bruch, innovadora, una barcarola de Saint Saëns, i Guidé, acompanyat de Granados al piano, tocava a l'oboè les cançons catalanes sobre el quadern de l'Alió. Al carrer, els mariners s'aturaven amb sorpresa i emoció, fins que acabaren corejant cançons de les que ells sabien.

El mestre Morera era el músic més ficat en aquell ambient: havia posat música a **L'alegria que passa** i a altres obres de Rossinyol, i a **La fada**, text de Massó i Torrents, on segons el crític Alexandre Cortada hi ha la compenetració «amb el geni de la nostra música i amb l'esperit essencial de la nostra terra». La transcendència de les festes modernistes ens ha fet familiar el nom d'aquesta obra: l'assaig de Ramon Planes ens en dóna alguns detalls i l'enrenou que va remoure. A la biblioteca podríem llegir el llibret sencer. La música, en canvi, literàriament famosa que motivà tants d'entusiasmes sincers i bromes de les més despietades entre les que eren corrents a la divertida premsa satírica d'aquells temps, a hores d'ara no hi deu haver ningú que l'hagi sentida, ni en coneixem cap judici actual que ens la situï i valori. Era la quarta festa: la cinquena i darrera ja no tenia relleu.

Mentrestant, l'Orfeó Català havia anat a Sitges (1895). En Planes es val de la informació del concert segons «La Renaixensa». Nosaltres hem pres el testimoni de primera mà d'un músic insigne. El mestre Joan Salvat, que aleshores formava part de l'Orfeó, el publicà a la «Revista Musical Catalana», de la qual era redactor, en un text evocatiu de 1930. Primer fa la ressenya de la part pintoresca de l'excursió: el tren, el fum i les foradades. Però l'acte era el tribut al Modernisme al qual l'Orfeó era prou afí i que aquell any devia trobar-se en un dels punts més enlairats. L'Orfeó cantà el **Somni d'una verge**, diu «La Renaixensa»; i el mestre Salvat hi afegeix la **Pàtria nova**, de Grieg, i la **Cançó de nois**, d'Otto, sempre divertida, amb lletra catalana de Maragall. Rossinyol estimava les cançons tradicionals, li

agradava de cantar-les. S'associava al postulat de l'Orfeó, amb els termes que caracteritzaren l'artista, i que Salvat reporta: «fuitejava els filisteus de l'art, que en lloc d'enlairar-lo, l'envileixen només per treure'n el profit material, incapaces de sentir l'abnegació que el sacrifici imposa»; mentre d'altra part, el Rossinyol pintor «no deixava d'expressar, en fi, com augmentava la simpatia seva envers el nostre mestre, perquè duia el mateix cognom del celebrat pintor francès Millet, autor del famós quadre camperol «l'Àngelus». Un quadre que en la nostra infantesa veïem reproduït arreu en postals i calendaris.

L'Orfeó tornà a Sitges el 1901, i hi ha tornat en els nostres temps. El record de Rossinyol es manifestà altres vegades, i sobretot amb l'article Cançons del Poble que en Planes esmenta.

A l'Orfeó hi ha un autògraf d'Erik Satie d'una curiosa calligrafia modernista: era un músic estrany, de figura delicada i pàl·lida, que Casas i Rossinyol pintaren tocant l'harmònim a la casa del Moulin de la Galette quan encara no pensaven establir-se a Sitges.

Hem volgut glossar la part que enllaça les lletres i la música en aquest llibre. Probablement hi ha quelcom més, però l'espai se'n acaba. Altres músics, com tants altres artistes, passaren pel Cau Ferrat. Però ens aturem en aquell any en què el Modernisme era al ple de la seva puixança, a Sitges. Doña Emilia Pardo Bazán hi anava a donar «l'espaldarazo a Rossinyol i l'Orfeó Català cantava cançons al Cau Ferrat». Però en aquest moment, continua Planes, Rossinyol, ell mateix, estroncà el Modernisme i les seves possibilitats d'arrelament. Els homes que coincidiren a Sitges, i que hi tornaven fidels a l'amistat, feren gairebé tots obres notables i persistents després d'aquella data, i per ells el Modernisme s'expandí en tantes manifestacions més complexes i d'una esperança idealitat. Rossinyol, que fou el primer sembrant l'Ideal, la Poesia i la Catalunya restà en l'isolament, fidel també a la seva volguda vaguetat i a la pròpia grandesa.

OSVALD CARDONA

los conciertos

- **FORUM MUSICAL.** — En colaboración con Juventudes Musicales y el Instituto Británico, Forum Musical, presenta uno de los más notables conjuntos de la actualidad: «The Gabrieli Brass Ensemble», de Londres. Esta formación se ha situado, en pocos años, entre las primeras de su género en Europa. Creada en el año 1963 para dar conciertos a los escolares, sus actividades se extendieron inmediatamente a otros campos; y así, «The Gabrieli Brass Ensemble» ha participado en diversos festivales europeos. En su actuación en el Palau de la Música interpreta obras de Gabrieli, Maurer, Arnold, Poulenc, Diego de Torrijos, Narcís Casanoves y Rose.
- **LLUÍS LLACH.** — El sábado 13, por la noche, Lluís Llach, uno de los más calificados intérpretes de la «nova cançó», dará un recital en el Palau de la Música. Un reducido conjunto instrumental colaborará en esta audición.
- **«LES NADALES ARREU DEL MÓN».** — El Orfeo Laudate, que dirige el maestro Ángel Colomer del Romero, presentará en el Palau de la Música Catalana, el domingo día 14 por la tarde, la XVII edición de «Les nades arreu del món». Intervendrán en esta audición diversas corales infantiles — especialidad en la cual el maestro Colomer del Romero ha sido y es uno de los más destacados impulsores — y la soprano Cécilia Fondevila.
- **ASOCIACIÓN DE CULTURA MUSICAL.** — El lunes día 15, la Cultural ofrecerá a sus socios la actuación del insigne violoncelista André Navarra, acompañado al piano por Miguel Zanetti. La brillante temporada que tiene programada la Asociación de Cultura Musical tendrá un claro exponente en esta interesantísima audición de uno de los más famosos violoncelistas de la actualidad.
- **CONJUNT CATALÀ DE MÚSICA CONTEMPORÀNIA.** — En el Saló del Tinell tendrá lugar, el día 17, el segundo concierto de la temporada del Conjunt Català de Música Contemporània. Bajo la dirección de Konstantin Simonovitch, interpretará obras de Lazaroff, Guinjoan, Raxach, Strawinsky y Varèse. La labor del «Conjunt Català de Música Contemporània» significa la plena dedicación a la música actual con un criterio artístico altamente exigente.
- **CORAL SANT JORDI.** — En el Palau de la Música, la Coral Sant Jordi, el Grup Llevant, L'Esquix y L'Espurna celebrarán el próximo domingo día 21 su tradicional «Concert de Nadal». En el programa, entre otras muchas obras, figuran el «O Magnum Mysterium» de Victoria, un «Alleluia» de Purcell, dos corales de Bach y el motete op. 72 de Brahms «O Salvador»; además, naturalmente, muchos villancicos de diversos países, algunos de los cuales serán cantados, junto a las voces de los grupos citados, por todo el público presente.
- **ORFEÓ CATALÀ.** — Confirmando, una vez más, su gran labor de difusión de la música y las obras capitales de todos los tiempos, el Orfeo Català, en sus «Concerts de Nadal» de este año, dará la primera audición íntegra en España de l'Oratori de Nadal, de J. S. Bach. Junto a los solistas Úrsula Buckel, soprano; Meriel Dickinson, contralto; Wilfrid Jochims, tenor; y Benjamin Luxon, bajo, intervendrán la Orquesta Ciudad de Barcelona, bajo la dirección del maestro Lluís Mre Millet. La primera de estas extraordinarias audiciones, que se repetirán los días de Sant Esteve i de Cap d'Any, tendrá lugar el día 22 de diciembre. Sin duda alguna, estos conciertos constituirán una nueva página brillantísima en el historial del Orfeo Català.

ELS CONCERTS DE NADAL DE LA CORAL SANT JORDI

AL PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

de 1964 a 1968:

- obres catalanes de CEREROLS, N. CASANOVES, J. A. MARTÍ, NICOLAU, PÉREZ-MOYA, J. JUST, CERVERA, JORDA, TARRAGÓ, TOLDRA, L. M. MILLET, ESTRADA, RIBÓ, M. VALLS, OLTRA, ROS-MARBA...
- obres de PRAETORIUS, VICTORIA, SCHÜTZ, M. FRANCK, BACH, HAENDEL, SCHOENBERG, STRAVINSKY, ORFF, SHAW, BRITTEN...
- col·laboracions de MONTSERRAT ALAVEDRA i CARMÉ BUSTAMANTE (sopranos), MONTSERRAT MARTORELL (contralt), JOAN FERRER (tenor), FRANCESC CHICO i JOSEP DOMÈNEC (baixos), JOSEP TROTTA (violoncel), ROSA BALCELLS (arpa), GRACIA TARRAGÓ (guitarra), MANUEL OLTRA (piano), MONTSERRAT TORRENT (orgue), ORIOL MORTORELL i JORDI ROCA (flautes), i conjunts instrumentals: COBLA BARCELONA, CORAL SANT JORDI i ORQUESTA DE CAMBRA.
- participants: L'ESPURNA, L'ESQUITX, GRUP LLEVANT, CORAL SANT JORDI i PÚBLIC.

ENGUANY, 1969 — Diumenge dia 21 de desembre, a les 18.15 h.

P R O G R A M A :

MOTETS I CORALS: *Ave Christe* de Des Prés, *Gloria* i *Magnum Mysterium* de Victoria, *Aleluia!* de Purcell, *Quan l'hora toca al cel* i *Si el món és ple de gebre* de Bach, i *Cançó de bressol* i *O Salvador!* (Motet Opus 72) de Brahms.

NADALES TÍPIQUES I TRADICIONALS: *Nit de vetlla* (Catalunya) de Cervera, *El petit vailet* (Catalunya) d'Oltra, *In dulci jubilo* (Alemanya) de Friedrich, *En mig del bou i el gris pollí* (França) d'Arma, *L'estel al cel ha brillat* (Txecoslovàquia) de Passaquet, *Dorm Infantó* (Alemanya) de Pillard, *L'anunci dels àngels* (Alemanya) de Götsch, *Honor a tu, o Betlehem* (Dinamarca) de Giménez, *Beneïda la Verge Maria* (Ucraïna) de Wolters, *Allà en un pessebre* (Nord-Amèrica) de Spilmann, *On vas, Pere?* (França) i *El Noi de la Mare*, *La pastora Caterina* i *Fum, fum, fum!* (Catalunya) d'autors anònims.

CORAL SANT JORDI, GRUP LLEVANT, L'ESQUITX, L'ESPURNA i PÚBLIC

Preus populars

En col·laboració amb
l'Institut d'Estudis
Nord-Americans

presenta

FELICIA WEATHERS

soprano

EDWARD MATTOS

piano

PROGRAMA

I

A pretty, pretty ducky	BARDET
Sorrow Sorrow, stay	DOWLAND
Downe-a-downe	PILKINGTON
Sis Lieder	BRAHMS
Cinc cançons	STRAUSS

II

Quatre Cançons	KODALY
Cinc Negro Spirituals	_____

Divendres, 23 gener 1970, a les 22.15 h.

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

REVIVA LA MUSICA CON ROSELSON

ROSELSON

PRESTIGIO MUNDIAL EN ALTA FIDELIDAD

■ CUARTETO CIUDAD DE BARCELONA.—

La «Asociación de Alumnos y Amigos de Joan Massià i Maria Carbonell», ha iniciado las actividades del presente curso — que estará dedicado básicamente a rendir culto de homenaje al insigne pedagogo fallecido — con la actuación del Quartet Ciutat de Barcelona, integrado por Gonçal Comellas y Gerard Claret, violines, Mateu Valero, viola y Lluís Claret, violoncello.

■ ORFEÓ MATARONÍ.—

En la iglesia de Sta. Ana de Mataró, el Orfeó Mataroní, dirigido por Jordi Arenas, celebró su «Concert de Santa Cecilia». Intervinieron, también, el Grup de flautes dolces de l'Orfeó Mataroní, y la soprano Pilar Adan, el violinista Ramon Boix y Pere Rigau, armonium.

■ ORQUESTA DE CÁMARA «AMICS DELS CLÀSSICS».—

La Orquesta de Cámara «Amics dels Clàssics» que dirige el maestro Joan Palet Ibars celebró en la Sala de Ciencias de la Biblioteca Central el concierto conmemorativo de la festividad de Santa Cecilia. Con la intervención de la violinista Montserrat Palet, la Orquesta interpretó obras de Albinoni, Mozart, Dunhill, Planàs e Ireland.

■ **ORFEÓ DE SABADELL.**—La soprano Mercè Puntí y el tenor Ferran Gimeno acompañados al piano por M.ª Teresa Balcells actuaron en el Orfeó de Sabadell en concierto celebrado en conmemoración de la festividad de Santa Cecilia.

■ **ROSA BALCELLS.**—«Amics de Centelles» organizaron una selecta audición que se celebró en el Palau dels Comtes de Centelles, a Barcelona. Intervino la arpista Rosa Balcells que obtuvo un rotundo éxito.

■ **ORFEÓ GRACIENC.**—En el Concurso Internacional de Arezzo, celebrado el verano pasado, l'Orfeó Gracienc, dirigido por Antoni Pérez-Simó, obtuvo el tercer premio en la modalidad de Canto polifónico a voces mixtas. La destacadísima calificación obtenida por el Orfeó Gracienc en competición con numerosos coros de extraordinaria categoría artística, ratifica el alto grado de madurez conseguido por esta prestigiosa formación coral de nuestra ciudad.

■ JUVENTUDES MUSICALES DE GRANOLLERS.—

Organizados por esta dinámica agrupación, se celebraron en el Salón de Actos de la Casa de Cultura Sant Francesc sendos recitales de los artistas Leonora Milà, piano y José-Luis González Uriol, clavicordio y clavicémbalo.

INSTRUMENTS DE
MÚSICA

GUITARRES DE
CONCERT

PIANOS

GUITARRES
TAURUS

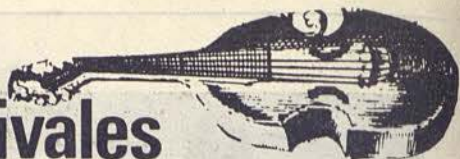
CASA PARRAMON

Carme, 8

Telèfon 221 39 64

BARCELONA-1

concursos y festivales

■ **ALEJANDRIA.**—Veinte guitarristas procedentes de diez países —entre ellos Méjico y Uruguay— participaron en el II Concurso Internacional de Guitarra Clásica.

■ **PALERMO.**—La Orquesta y el Coro de la Filarmónica del Estado de Brno (Checoslovaquia) y la Orquesta Sinfónica Siciliana fueron los principales intérpretes del Festival Internacional de Música Sacra, Litúrgica y Espiritual que se celebró en la basílica de Monreale.

■ **MADRID.**—Hasta el día 31 de enero de 1970 pueden formularse las inscripciones de los aspirantes al VII Certamen Nacional Universitario de piano, correspondiente a 1970, que habrán de tener la edad mínima de dieciséis años. Son dos las fases de que consta este certamen: selectiva —que se celebrará en Barcelona, Bilbao, La Laguna, Santiago, Sevilla y Valencia— y final, en Valladolid, el mes de mayo. Los detalles pueden solicitarse en las oficinas del certamen, Glorieta de Quevedo, 8, Madrid.

■ **MUNICH.**—Jóvenes músicos de 28 países participaron en el 18 Concurso Internacional de Música de las emisoras de radio de la República Fe-

deral celebrado en septiembre en Munich. El trío de piano Derevjanko de Moscú obtuvo el primer premio en su disciplina, seguido por el trío Bondurjanski, también de Moscú y el trío de Stuttgart Leonhard-Kussmaul-Hahn.

■ **BERLIN.**—El director finlandés de 29 años Okho Kamu obtuvo el primer premio en el concurso de directores de orquesta de la Fundación Herbert von Karajan celebrado en septiembre. Kamu, autodidacta, triunfó sobre 34 participantes de 15 países y recibió la «medalla de oro Herbert von Karajan» y un premio en metálico de 10.000 marcos. Además, se le ha asegurado un puesto de asistente con Karajan, conciertos con la Filarmónica en Berlín, Viena y Cannes. El jurado decidió conceder dos segundos premios iguales al ruso Dimitri Kitaenko de 29 años, y al belga de 23 años François Huybrechts.

■ **HOLANDA.**—Ha sido convocado el IV Concurso Internacional de composición para órgano «Schnitgerprije Zwollw 1970». La fecha límite para la recepción de obras optantes al concurso es el día 31 de diciembre de 1969. Para más amplia información, dirigirse a Emmawijk, 22 Zwollwe, Holanda.

*La admiración
de una obra perfecta*

representante

cineco

bari y fontestá, 11 - barcelona
t. 250 24 44 - dir. tel. cineco

vida musical

- **MUNICH.**—Por iniciativa del cantante de ópera Alexander Eagar se ha constituido una «International Opera Organisation». Sus miembros son cantantes que quieren perfeccionarse prácticamente y actuar en escena con representaciones de ópera y conciertos de canto.
- **MANNHEIM.**—El maestro de ballet del Teatro Nacional, Horst Müller, y el compositor de jazz y pianista Wolfgang Lauth organizaron por tercera vez una velada de ballet de jazz que, como la precedente, fue un éxito extraordinario.
- **MILAN.**—En el teatro de la Scala, Artur Rubinstein obtuvo un éxito extraordinario en el recital que interpretó. La crítica, una vez más, se ha rendido ante el arte prodigioso de este excepcional artista.
- **BRUSELAS.**—El Conservatorio Real de Música de Bruselas, fundado hace 136 años, dará este invierno cinco conciertos sinfónicos con el concurso de la Orquesta Nacional de Bélgica, dirigida por Michael Gielen, Zdenek Kosler, René Defosse y Mircea Cristesou.
- **GANTE.**—La Universidad de Gante organiza cuatro conciertos sinfónicos, en octubre, enero, febrero y abril. Participarán la Philharmonie Eslovena, de Lioubliana; la Philharmonie de Amberes; la Orquesta de Cámara de Bélgica y la Orquesta Nacional de Bélgica.
- **CINCINNATI.**—Tomás Schipper sucederá a Max Rudolf como primer director de la Cincinnati Symphony Orchestra, a partir de la temporada 1970-71.
- **ROMA.**—Con ocasión del décimo aniversario del acuerdo cultural italo-luxemburgués, en el Piccolo Teatro Musicale de Roma se ha interpretado **La Cambiale di Matrimonio**, de Rossini y **Il Maestro di Capella**, de Cimarosa; intervinieron el Collegium Musicum Italicum y Virtuosi di Roma.
- **KNITTelfELD.**—En la biblioteca de Knittelfeld, se ha descubierto un manuscrito inédito de Franz Schubert, titulado **Grazer Fantaisie**, compuesto en 1817, cuando tenía veinte años.

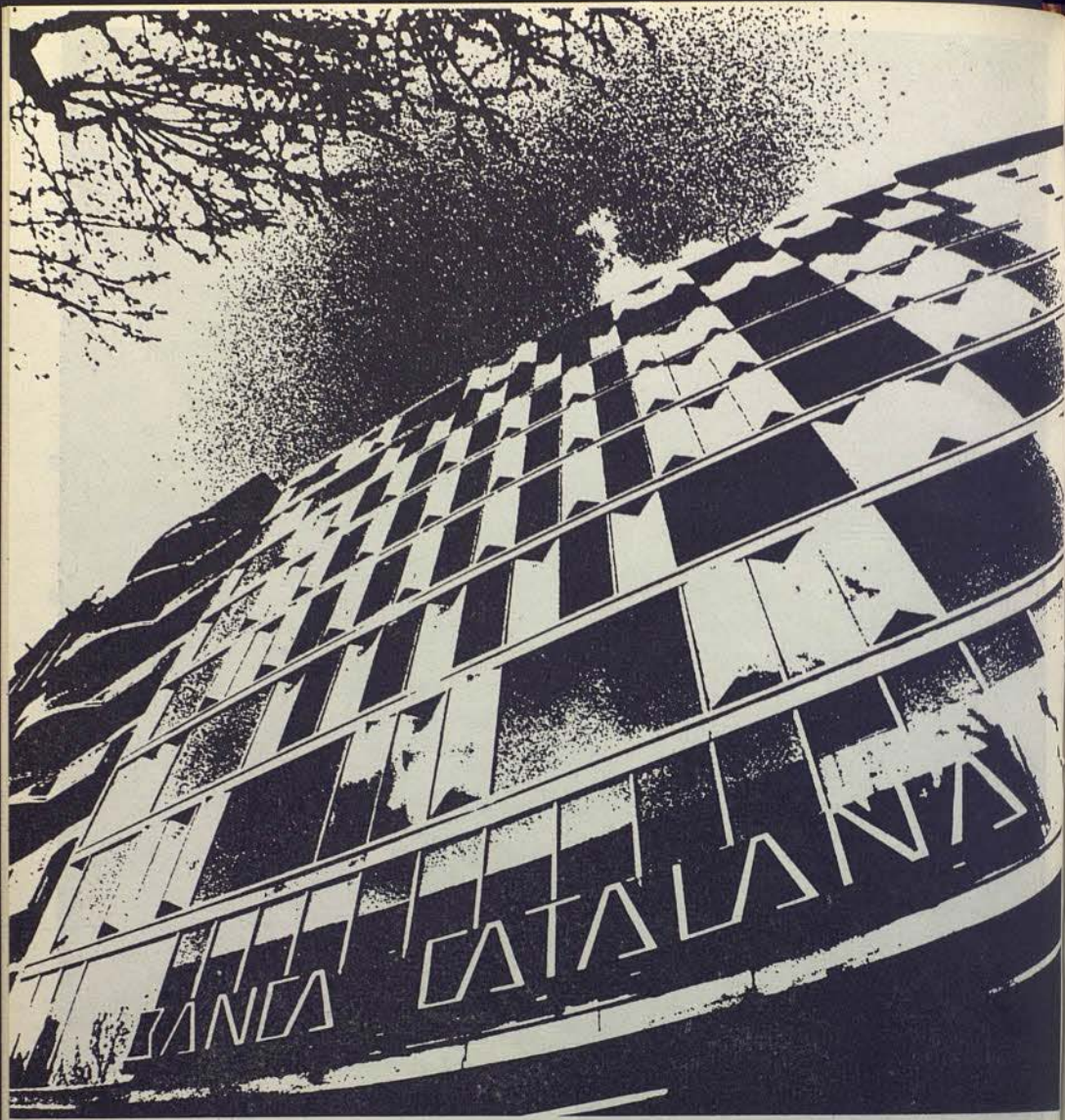

M. DUART

FERRAN
JOYERO

RELOJERIA-PLATERIA
P.º DE GRACIA, 80 - TEL. 2151326 - BARCELONA

BANCA CATALANA

Voluntad de renovación y servicio.

BARCELONA

Oficina Central: Paseo de Gracia, 84
 Agencia Gran Vía: Avda. J. Antonio, 615
 Agencia Sants: San Medin, 2

SUCURSALES EN:

GERONA Alvarez de Castro, 5
 MASNOU Avda. Generalísimo, 27
 MOLLERUSA Ferrer y Busquets, 31
 OLOT San Esteban, 19
 PALAMOS Avda. Generalísimo, 43

PREMIA

TARRAGONA Avda. Generalísimo, 162
 TORTOSA Avda. Generalísimo, 31
 LERIDA Plaza de España, 23
 AGENCIA Urbana: Avda. Gral. Mola, 8

RAVEL: «Dafnis y Cloe». New Philharmonia Orchestra. The Ambrosian Singers. Dir.: Rafael Frühbeck. EMI Stereo J 063-00359.

STRAVINSKY: «La historia del soldado». Sonata. Tres piezas para cuarteto de cuerda. Tres piezas para clarinete. Cuarteto Parrenin. Pedro Espinosa, piano. Juli Pañella, clarinete. Conjunto instrumental. Director: Joan Guinjoan. ENSAYO ENY 20.

Hace escasamente una semana la Orquesta Ciudad de Barcelona interpretó la segunda suite de **Dafnis y Cloe**. Recordando esta magnífica versión de A. Ros Marbà en la que colaboró de forma tan eficaz la Coral Sant Jordi, nos ha parecido oportuno dar constancia de una de las últimas grabaciones que conocemos de esta obra. Se trata del Ballet completo, en versión extraordinaria de Frühbeck, con la Nueva Orquesta Filarmonía.

Es sobradamente conocida la génesis de este ballet raveliano. Se trata, de hecho, de una sinfonía coreográfica en tres partes extraída por Michel Fokine de la novela de Longo. Compuesta entre 1906 y 1911, fue estrenada el 8 de junio de 1912 por los Ballets rusos de Diaghilew. Posteriormente Ravel la desglosó en dos suites para orquesta, que representan verdaderas maravillas de instrumentación y sonoridad.

Indudablemente, **Dafnis y Cloe** es la obra más lírica de Ravel. Poco dado a las expresiones sentimentales, románticas, el ballet que estrenara en el teatro Châtelet de París el gran bailarín Nijinsky respira todo él una sensual fragancia, un alado encanto, una irresistible atracción. La irreal sonoridad, el clima vaporoso y la fantasía más pura hacen de esta pieza escénica —al igual que las simples suites para orquesta— una de las obras más atractivas del genial músico francés.

La presente grabación resalta poderosamente el clima transparente y mítico de este ballet de forma totalmente convincente.

Uno de los últimos discos aparecidos en la selecta colección ENSAYO es una grabación que podríamos calificar, sin temor a exagerar, de extraordinaria. En nuestras latitudes el hecho de grabar una obra de este tipo resulta ya una auténtica aventura. Y hacerlo con una probidad artística, con una solvencia a toda prueba es ya una heroicidad. Y esto es lo que ha conseguido Joan Guinjoan con un pequeño conjunto de cámara.

¿No era ciertamente arriesgado el intento de ofrecernos una nueva versión de la **Historia del soldado**? ¿No hay ya unas excelentes grabaciones —principalmente rusas— de esta encantadora historia? El riesgo ha tenido su compensación: la labor ha sido dignísima, el resultado plenamente satisfactorio.

Guinjoan ha sabido extraer toda la poesía, el encanto y la ironía de esta fábula dramática, según el texto de Ramuz.

Esta suite instrumental, concebida por Stravinsky para siete instrumentistas solamente, puede ser totalmente independiente del texto. En el caso que nos ocupa, no le resta a la obra ni un ápice de su encanto.

La otra cara del disco se complementa con las tres **Tres piezas para cuarteto de cuerda** (Cuarteto Parrenin), **Sonata**, 1924 (Pedro Espinosa, piano) y **Tres piezas para clarinete**, excelentemente interpretadas por Juli Pañella. — A. S.

guía de conciertos

FECHA	LOCAL	CONCIERTO
DICIEMBRE		
12 viernes 22.15 h.	Palau	The Gabrieli Brass Ensemble , de Londres. Obras de Gabrieli, Maurer, Arnold, Poulenc, Diego de Torrijos, Narcís Casanovas, Gordon Rose . (Forum Musical en colaboración con Juventudes Musicales y el Instituto Británico.)
13 sábado 22.45 h.	Palau	Recital Lluís Llach .
13 sábado 21.30 h.	Liceo	La Traviata , de Verdi.
14 domingo 18 h.	Palau	Orfeo Laudate . Dir: A. Colomer del Romero . Cecilia Fondevila , soprano. Patufets i Timbalers: Cançons de Nadal arreu del món . XVII versión.
15 al 19 10 h.	Palau	VIII Ciclo de audiciones para la Iniciación Musical de los Escolares. Dedicada a estudiar las relaciones entre la música clásica y la música pop. The Gabrieli Brass Ensemble . (Juventudes Musicales.)
15 lunes 22.30 h.	Palau	André Navarra , violoncelo. Miguel Zanetti , piano. Obras de Francœur, Bach, Beethoven, Debussy, Milhaud . (Asociación de Cultura Musical.)
17 miércoles 22.15 h.	Tinell	Conjunt Català de Música Contemporània . Dir: Konstantin Simonovich . Obras de Lazaroff, Guinjoan, Rexach, Strawinsky y Varèse .
17 miércoles 19.30 h.	Instituto Francés	Concert des Premiers Prix du Conservatoire de Paris . Odile Poisson , piano. A. C. Villars , violín. Simone Meyrabend , contralto. Martine Bailly , violoncelo. Obras de Beethoven .
19 viernes 19.30 h.	Instituto Francés	Deuxième concert des Premiers Prix du Conservatoire de Paris . Obras de Ravel, Françaix, Fauré .
20 sábado 21.30 h.	Liceo	Fidelio , de Beethoven.
21 domingo 18.15 h.	Palau	Concert de Nadal de la Coral Sant Jordi . Dir: Oriol Martorell . L'Esquix, l'Espurna, Grup Llevant . «Nadales tradicionals» y obras de Purcell, Brahms, Bonastre , etc.
22 lunes 21 h.	Palau	Orfeo Català . Dir: Ll. M.ª Millet . Ursula Buckel , soprano. Meriel Dickinson , contralto. Wilfrid Jochims , tenor. Benjamin Luxon , bajo. Orquesta Ciudad de Barcelona. Oratori de Nadal , de J. S. Bach. Primera audición íntegra en España.
23 martes 21.30 h.	Liceo	Otello , de Verdi.

GUÍA MUSICAL

Temporada 1969/1970 — 12 de diciembre 1969. — Núm. 8.

Edición de 4.000 ejemplares.

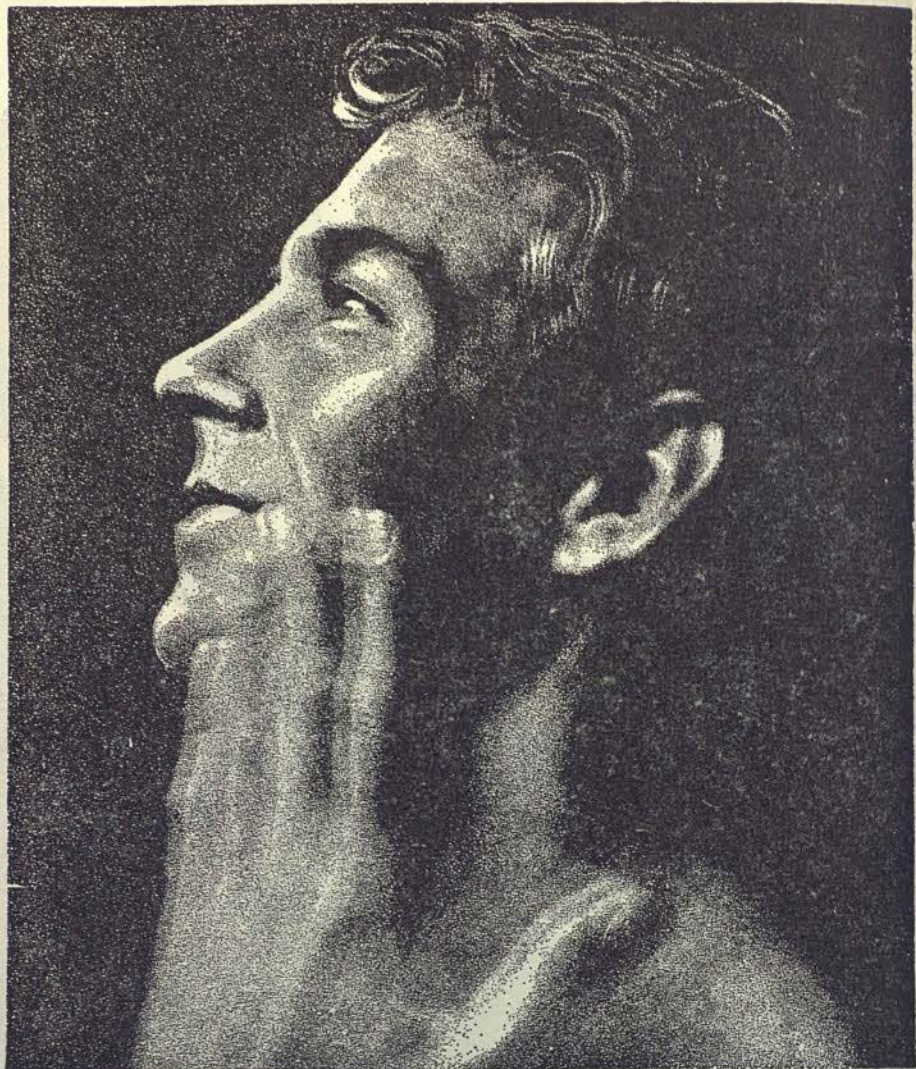
Editado por «Palau de la Música Catalana» — Departamento de Publicidad.

NOTA IMPORTANTE: La redacción de GUÍA MUSICAL publicará en esta sección la noticia de todos los conciertos que se celebren en Barcelona. Rogamos a los organizadores el envío de programas y cuantas noticias crean interesantes para su inserción en estas páginas.

No pida un vermouth, pida un **MARTINI**

ATRINS.

AMB AQUEST GEST...

milions d'homes de tot el món comencen
cada dia llur jornada.

Un massatge fort i baronivol de FLOID
després d'afaitar-vos us evitarà tota irritació
cutània i prepararà la vostra pell
per a l'afaitada de l'endemà.

Amb l'ús habitual de FLOID AFTER-SHAVE
l'home d'avui reprèn la lluita diària,
optimista i ben disposat.

**Useu, també, Aigua de Colònia FLOID.
Fresca, baronivola... excitant.**

Floïd

HAUGRON CIENTIFICAL, S. A. New York / London / Paris / Barcelona

• P. 30 A N • estudio boquet